

at det er bekendt med, at der navnlig blandt de mindre, industrielle Virksomheder, der arbejder med Eksport for Øje, er Bestræbelser oppe for at faa disse Virksomheder organiseret, saa de paa fornuftig Maade kan samarbejde og faa bedre System og Plan i Eksporten. Bestræbelser af den Art finder Mindretallet det naturligt at støtte.

Et andet *Mindretal* (Drachmann, Larsen-Badse og Strøm) udtaler, at man vel ser med Sympati paa den til Grund for Lovforslaget liggende Tanke, at overføre Arbejdsløshedsunderstøttelse til produktivt Arbejde i selve Erhvervslivet; men at gøre dette ved en Tilskuds-Ordning som den i Lovforslaget anførte rummer ikke alene principielle Betænkeligheder, men maa være betinget af Muligheden for praktisk at føre Lovforslaget ud i Livet og dettes Evne til at modvirke den i Øjeblikket raadende overordentlig store Arbejdsløshed.

Da en Lovgivning som den i Lovforslaget foreslaaede vil bevæge sig paa et forholdsvist uprøvet Omraade, og da selve det forelagte Lovforslag har en rent skitse-mæssig Affattelse, der overlader Løsningen af alle de praktiske Vanskeligheder ved den paatænkte Ordningens Udførelse til selve de udøvende Organer, har man i Udvalget for ikke at have Medansvaret for en Ordning, hvis Konsekvenser ikke kan overses, arbejdet paa at finde en Form for Lovforslaget, hvorved disse Vanskeligheder kunde overvindes.

Da det for Kriseværns-Udvalget hidtil foreliggende Materiale ikke kan siges at yde noget Bidrag til Belysningen af Tilskuds-Ordningens Praktisering, og da det endvidere er oplyst, at Lovforslaget ikke kan faa generel Betydning, idet Hensynet til sunde Konkurrenceforhold paa Forhaand udelukker Tilskuds-Ordningens Anvendelse i Industribrancher med flere forskellige situerede Virksomheder, saaledes at Lovforslaget altsaa ikke kan finde Anvendelse paa de store kriseramte Industrigræne — hvilket i øvrigt allerede Hensynet til Lovens finansielle Rammer forbyder —, har man

imidlertid ikke kunnet finde Grundlag for en Tilskuds-Lovgivning, der gjorde det tilraadeligt og forsvarligt at binde store Beløb af Statskassens Midler.

Da det af Direktoratet for Arbejdsanvisning og Arbejdsforsikring i Skrivelse af 16. Januar d. A. er oplyst, at Arbejdsløshedsfondens likvide Beholdning pr. 1. Juli d. A. kun vil udgøre 1,7 Mill. Kr., maa man endvidere anse det for urigtigt at belaste nævnte Fond med Udgifter til en Tilskuds-Ordning, der i bedste Tilfælde maa faa Karakteren af et Eksperiment.

I Henhold til det saaledes anførte kan Mindretallet ikke indstille det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse, men da man fra Mindretallets Side, selv om man saaledes ikke vil kunne gaa med til en Tilskuds-Ordning som den foreslaaede, ikke anser det for umuligt, at Tilskud til specielle Virksomheder vil kunne gøre Nytte i enkelte Tilfælde, skal man opfordre Regeringen til at lade Kriseværns-Udvalget modtage Anmodninger om Tilskud og derefter i Forbindelse med Rigsdagspartiernes Erhvervsudvalg gøre Indstilling til Erhvervsministeren, som maa søge den fornødne Bevilling hos Rigsdagens Finansudvalg. I en saadan Indstilling vil da ogsaa være at fastslaa de nærmere Betingelser, der maa stilles med Produktionens Billiggørelse for Øje.

En Ordning, hvorefter Laan af Statskassen kan ydes til Fordel for Beskæftigelsens Opretholdelse, har Mindretallets principielle Billigelse, men da det af et Flertal stillede Forslag maa anses for uhensigtsmæssigt, skal man henstille, at Spørgsmaalet om Ydelse af Kriselaan tages op paa en anden og mere rationel Basis.

Under Hensyn til den truende Arbejdsløshedssituation skal man endvidere opfordre Regeringen til uopholdelig at fremkomme med Forslag til saadanne Foranstaltninger, der evner at skabe et effektivt og generelt anvendeligt Værn mod Arbejdsløsheden og Erhvervs-krisen.

Mindretallet maa her atter pege paa de fra konservativ Side rejste Krav om midlertidige Krisetoldsatser.